

ZZ „Mrkšićevi salaši“ uspešno nastavlja tradiciju zadružnog organizovanja u Srpskom Itebeju. Gospodin Vojislav Mrkšić, smatra se nastavljačem statusa i imena koje su njegovi preci domaćinski i časno gradili duže od sto godina.

- S ponosom naglašavam da sam izdanak paorske porodice. Moj pradeda, deda, otac, svi su bili u ratarstvu, nešto manje u stočarstvu. Pradeda je podigao farmu, dislocirao proizvodnju na salaš (otuda i ime zadruge), 1928. podigao kuću. Deda je rođen 1900. i trudio se da nasleđeno unapredi. Jedan je od osnivača zadruge 1938. koja je do Drugog svetskog rata izuzetno dobro poslovala, zatim i bankrotirala. Ali ne i moj deda. Naša porodica, u kojoj se rađalo po četvoro dece u generaciji, nastavila je sa radom. Otac, rođen 1924. kupio je salaš na drugoj lokaciji, jer su stariji podelili dedin. Ja sam prohodao na salašu, odrastao, i sve do srednje škole akumulirao znanje, izgrađivao svest, kulturu i poštovanje za ono što je stečeno. Kod nas se ništa nije prodavalо, već se samo kupovalо, makar jedno jutro godišnje. Nisam izniverio svoje pretke i isto to pričam svojoj deci, koja su ostala na zemlji sa mnom. Danas je nas šestoro, uz mene i moju suprugu, dva sina i dve snaje, svi uključni u ovaj posao. Nas devetoro živi u jednoj kući jer sam davno naučio da je porodica osnovna celija društva - priča gospodin Mrkšić, priznajući da mu je upravo porodica najveći uspeh u životu, što je nastavio ovaj posao i ostao na selu. Njegov entuzijazam, kao i sveže ideje da, pre svega, mladim ljudima obezbedi približno iste uslove kao u gradu, osim sigurnog posla, mesto za izlazak, druženje, salon lepote, mini spa centar, ove godine rezultirali su otvaranjem tri prva razreda u Srpskom Itebeju dva na srpskom, i Novom Itebeju jedno odeljenje na mađarskom jeziku.

- Drzak bi bio da te zasluge pripisem samom sebi. U ovom projektu učestvovali su moji saradnici, 1/3 meštana koji radi u ZZ, ili na neki način zavisi od nje, koji su ostali na selu. Borimo se protiv diskriminacije malih sredina od strane države koja ne ulaže dovoljno u selo - kaže naš sagovornik.

Osnovna delatnost zadruge je ratarska proizvodnja sa skladištenjem žitarica. Na površini od 5.5 do 6.000 ha, što sopstvene, što zemlje 23 zadrugara i 160 kooperanata, gaje se suncokret, pšenica i kukuruz, kulture koje najbolje „podnose“ banatski tip zemljишta i mikroklimat kojeg odlikuje suvlji vazduh sa dosta vetra i rasporedom padavina koji nije idealan.

Od 1997. u sastavu „Mrkšićevih salaša“ je benzinska pumpa. Godine 2003. počeo je sa radom pogon klanice. Klanica za klanje krupne stoke, prerada mesa u polutrajne proizvode postala je mala, pa je u završnoj fazi izgradnje novi objekat površine 8.000 m² u kojem će biti smešteno sve sem klanice. Planira se i otvaranje odeljenja tradicionalnih proizvoda tipa domaće slanine, šunke... Godine 2004. počeo je sa radom pogon pekare. Danas iz ovog pogona izlaze specijalne vrste hleba od belog i integralnog brašna, osnovne vrste hleba i peciva, smrznuta peciva i polupečeni proizvodi, pečena peciva, slatkisi i slaniši.

Pre jedanaest godina počeo je sa radom prvi maloprodajni objekat za distribuciju proizvoda sa oznakom ovog brenda, sada ih je šesnaest u Zrenjaninu, Kikindi, Elemiru, Kovačici, Žitištu, Crepaji, Ečki, Mužji, Titelu. Plan je otvaranje četiri nova objekta godišnje. Pre šest godina otvoren je MS restoran sa pratećim sadržajima - višenamenskim salama (od 500 +100 +100 mesta) i smeštajem (27 soba).

Ovaj domaćin je i predsednik crkvene opštine, pomogao je i obnovu srpske pravoslavne crkve Sv. Save i Simeona, pored para, ugradio svoj rad, trud, ljubav.

Po rečima gospodina Mrkšića, zadruge su dugo bile nevidljive. Kao član UO ZSV daje svoj doprinos rešavanju problema, ali smatra da je država ta od koje se očekuje da reši problem imovine, kao i elementarne probleme ljudi na selu: izgradnju puteva do naselja, obezbeđivanje stabilne električne mreže, podsticaj lokalnoj privredi i dr. Srpski Itebej je mesto na obali Begeja, na šest kilometara od rumunske granice. Izgradnja graničnog prelaza, biciklističke staze, drumskog saobraćaja te plovnog puta do Temišvara za manja plovila, oživelo bi ovo mesto. Želja Vojislava Mrkšića je da se sve to realizuje. Ne slaže se sa komentarima da im ne valja geografija. Mišljenja je da je geografija odlična, ali da ne valja infrastruktura, povezivanje trasom Carskog druma koji je ovde prolazio, obezbedio bi se protok ljudi, a samim tim i roba.

www.topsrbia.com

www.topsrbia.com

www.topsrbia.com